

Formanden: Ændringsforslagene af Folketingsmanden for Københavns 4de Valgkreds ere tagne tilbage. Ønsker nogen at optage noget af dem? (Ophold). Da det ikke er Tilfældet, ere de bortfaldne.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets §§ 1—4 samt dets Overgang til tredje Behandling vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i Statsbanernes Takster.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3255 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

P. T. Nielsen: I Lov Nr. 62 af 24. April 1896 om Statsbanernes Takster blev Grundlaget for Takstansættelsen for første Gang lovfæstet. Tidligere havde de Forhold udelukkende været en administrativ Sag. Loven blev given for et Tidsrum af 5 Aar, idet dens Gyldighed udløb den 1. April 1901. Man vilde benytte dette Tidsrum af 5 Aar til en nærmere Undersøgelse af, hvordan de Beregninger vilde virke, som indførtes i Loven af 1896. Loven blev imidlertid ikke fornyet indenfor det Tidsrum, for hvilket den var given. Hertil bidrog bl. a., at der var nedsat en Jernbanekommission i 1898, der foruden at beskæftige sig med Statsbanernes hele Organisation ogsaa beskæftigede sig med Takstspørgsmaalet, og denne Kommission var ikke paa det oprindelig forudsatte Tidspunkt færdig med sit Arbejde. Den afgav først sin Betænkning den 15. Juni 1901. Loven af 24. April 1896 udløb altsaa i 1901 uden at være fornyet, og vi levede da et Par Aar uden Takstlov. Det fik dog kun formel Betydning, i Realiteten betød det intet, idet Ministeriet i det Tidsrum administrativt opretholdt de Bestemmelser, der vare vedtagne i den nævnte Lov.

Hvis man ser paa Loven af 1896 i

dens Helhed, maa det siges, at de Ændringer, som den senere har været undergivet ved Loven af 15. Maj 1903 og ved Loven af 27. Maj 1908, ikke have været særlig indgribende. Loven af 24. April 1896 er ret omfattende. Foruden at give Regler for Takstansættelsen giver den ogsaa Regler for hele Retsforholdet mellem Statsbanerne og Publikum. Det sidste er der ikke senere røkket ved, og de Ændringer, der ere blevne foretagne i Takstansættelsen, have heller ikke været meget indgribende, heller ikke finansielt set. Ændringerne i 1903 vare beregnede til at give et Merudbytte af 2 Mill. Kr., og Ændringerne i 1908 vare beregnede til at give et Merudbytte af 1 Mill. Kr. Af større Rækkevidde, finansielt set, er den Ændring, der nu er foreslaaet, idet denne er kalkuleret til at ville give en Merindtægt af ca. 4 Mill. Kr.

Jeg skal kortelig for Hovedpunkternes Vedkommende skitsere de Bevægelser, der have været i Taksterne. Der blev i 1896 fastsat en Grundpris for 3die Klasse indtil 100 km af 2,35 Øre pr. km. Fra 100 km og opefter fik Administrationen Ret til at benytte en faldende Skala saaledes, at Maksimalprisen for den længste Rejse her i Landet blev 6 Kr. 50 Øre. Dette ændredes i 1903 til en Grundpris af 2,5 Øre pr. km og en Maksimalpris af 7 Kr. 75 Øre. De samme Takster fastholdtes ved Revisionen i 1908. For 2den Klasse fastsattes Grundprisen i 1896 til 4 Øre pr. km og Maksimalprisen for den længste Rejse til 11 Kr. I 1903 og 1908 fastsattes disse Takster henholdsvis til 4,3 Øre pr. km og 13 Kr. 25 Øre. For 1ste Klasse har Billetpriisen stædse været lig med Summen af Prisene for 2den og 3die Klasse. I det foreliggende Forslag fastholdes Grundprisen pr. km, men hver Billet forhøjes med et Tillæg af 5 Øre for 3die og 10 Øre for 2den Klasse. Og i Stedet for som hidtil ved 100 km sættes Grænsen, hvor Rabatten indtræder, opefter til 196 km. Maksimalprisen forhøjes derefter til 10 Kr. og 16 Kr. 25 Øre henholdsvis for 3die og 2den Klasse. Forholdet er altsaa det, at indtil 100 km bliver Forhøjelsen kun 5 Øre pr. Billet paa 3die Klasse, og den største Forhøjelse, der vil komme paa en Billet, vil blive 2 Kr. 25 Øre. Hertil